

EXISTĂ PASTORIȚE ÎN NOUL TESTAMENT

Marg Mowczko · Traducere în limba germană: Hans-Jörg Ronsdorf · mai 2021 · revizuit în octombrie 2026

*Prin „pastori” și „pastorițe” se înțeleg aici – după forma bisericii – păstori, prezbiteri, episcopi (supraveghetori) sau conducători. Noul Testament îi numește de cele mai multe ori pur și simplu „slujitori”. Cuvântul „pastor” este latinesc și înseamnă „păstor” (în greacă *poimēn*). Ca denumire a unei slujbe în biserică, el apare în Noul Testament numai în Efeseni 4:11. (Nota traducătorului german)*

Pentru a nu știu câta oară am fost întrebată unde scrie în Noul Testament că femeile au fost pastorițe. Cineva pe care îl voi numi T voia informații. El a spus că vrea exemple „solide ca stânca”, în care să scrie „clar și răspicat” ceva de felul „Susan era predicatoră și învățătoare”. Ca răspuns, i-am repetat lui T puncte și argumente pe care le-am adus deja de multe ori în discuții și în articole.

Nu aveam de gând să public răspunsul meu ca articol, dar după ce am urmărit agitația de pe internet în jurul hirotonirii a trei pastorițe în Saddleback Church, pe 6 mai, mi-am revizuit și extins răspunsul către T și l-am publicat aici.

TERMENII LUI PAVEL PENTRU SLUIRE

Apostolul Pavel nu numește pe nimeni în epistolele lui pastor, prezbiter al bisericii sau episcop (supraveghetor). Denumirile lui preferate pentru cei care slujeau împreună cu el sunt (în ordine descrescătoare): colaborator (tovarăș de lucru), frate/soră, *diakonos* („slujitor/diacon”), *apostolos* („apostol/misionar”) și lucrător. El folosește acești termeni pentru bărbați ca Timotei și Sila și pentru femei ca Priscila, Evodia, Sintihia, Fivi, Iunia, Persida, Apfia etc.

Mai mult, Pavel folosește adesea mai mulți termeni pentru una și aceeași persoană. El era flexibil în terminologia slujirii. Nu folosea titluri fixe, așa că nu exista, de exemplu, un „pastor Sila” sau o „pastoriță Fivi”.

Dacă vom căuta în Noul Testament persoane numite „pastor”, nu le vom găsi. Dacă vom căuta însă oameni care au funcționat ca pastori în biserici locale (care erau de cele mai multe ori biserici în case), atunci găsim atât femei, cât și bărbați, și chiar perechi (de exemplu, Nimfa din Colose și „doamna aleasă” din Epistola a doua a lui Ioan, în Asia Mică).

EXEMPLUL BISERICII DIN EFES

Bisericele Noului Testament nu erau organizate și nu funcționau ca cele mai multe dintre bisericile noastre de azi, și este greu să găsești slujitori hirotoniți ai unor biserici locale, numiți pe nume, cu titluri oficiale sau fixe.

Biserica din Efes, de exemplu, avea episcopi (*episkopoi*; posibil binefăcători, gazde și conducători ai unor biserici în case),¹ slujitori și slujitoare (*diakono*i; slujirea lor nu este descrisă mai îndeaproape), prezbiteri bărbați și femei (*presbyteroi*; unii prezbiteri îi învățau pe alții) și văduve înscrise (din care s-a format curând o categorie aparte în biserică).² Dar niciunul dintre cei care aveau aceste slujbe sau sarcini nu este numit pe nume. **Niciunul dintre ei!**

În afară de trei învățători mincinoși (1 Timotei 1:20; 2 Timotei 1:15), singurele persoane puse în legătură cu biserica din Efes ca slujitori și membri sunt Timotei, care a fost o vreme limitată în Efes ca reprezentant al lui Pavel (cf. 2 Timotei 4:13, 21), Priscila și Acuila (2 Timotei 4:19) și casa lui Onisifor (2 Timotei 1:16; 4:19).³

Priscila este probabil cel mai clar exemplu pe care îl avem în Noul Testament de conducătoare de biserică sau de pastoriță. Unii nu o recunosc drept conducătoare de biserică. Aceasta nu se datorează doar faptului că este femeie. Bănuiesc un alt motiv: Nu se înțelege cum vorbea Pavel despre slujitori și slujire. Și nu se înțelege cum lucrau și cum se organizau bisericile pe la mijlocul secolului I.

Priscila a fost în Efes și mai târziu la Roma tot atât de mult slujitoare și conducătoare cum a fost Ștefana în Corint. Ba chiar, ea și soțul ei aveau poate mai multă experiență și mai multă influență în slujire decât Ștefana și cei care slujeau împreună cu el.

PREDICATORI ȘI ÎNVĂȚĂTORI

Ce facem cu termenii „predicator” și „învățător”?

Singurii oameni numiți în Noul Testament „predicator” (*kēryx*) sunt Pavel și Noe. Cuvântul „predicator” este folosit în Noul Testament altfel decât îl folosesc azi mulți creștini. Într-un alt articol discut cuvintele pentru „a predica” din Noul Testament, substantive și verbe. Aceste cuvinte sunt folosite de obicei în legătură cu vestirea soliei Evangheliei către oameni care încă nu au auzit-o.

Singurele persoane numite „învățător” (*didaskalos*) în legătură cu biserica sunt Pavel (de câteva ori) și conducătorii numiți pe nume din Antiohia Siriei, care sunt numiți „proroci și învățători”: Barnaba, Simeon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen și Saul (cum era numit atunci) (Faptele apostolilor 13:1). În 1 Timotei 2:7 și în 2 Timotei 1:11, Pavel se numește pe sine cu trei termeni: propovăduitor (crainic), apostol și învățător.

În Faptele apostolilor, verbe pentru „a învăța pe alții” sunt folosite pentru diferite persoane, între altele pentru Petru și Ioan, pentru Pavel și Barnaba și pentru Apolo, pe care l-au corectat Priscila și Acuila. Faptul că Apolo (un om elocvent și învățat, care îi învăța pe alții în Efes) a fost corectat de Priscila și Acuila și că lucrul acesta este consemnat pozitiv în Faptele apostolilor 18 ne spune, desigur, ceva despre însemnătatea slujirii acestei perechi.

Pavel folosește ocazional în epistolele lui verbe pentru „a învăța pe alții” pentru sine însuși, pentru Timotei etc. Iar un verb pentru „a învăța pe alții” (ca și substantivul „prorociță”) este folosit în Apocalipsa 2:20 pentru Izabela din Tiatira. Exemplul ei arată că femeile erau conducătoare de biserici. Totuși, ea este un exemplu de conducătoare rea și de învățătoare rătăcită. (I s-a dat vreme să se pocăiască de imoralitatea ei.)

Este important să observăm că Pavel, în îndrumările lui generale despre slujire, nu spune niciodată că slujba de învățător/a învățăturii sau cea de pastor ar fi tabu pentru femei. Vezi Romani 12:6-8; 1 Corinteni 12:28 și Efeseni 4:11. Iar în 1 Corinteni 14:26 și Coloseni 3:16, Pavel încurajează participarea la slujire, inclusiv prezentarea unei învățăături.

TERMINOLOGIE ȘI AUTORITATE

Ți-aș vrea o afirmație clară ca „Susan era predicatoră și învățătoare”. Într-adevăr, avem o afirmație clară a lui Pavel despre o slujitoare. Între altele, el spune că Fivi era „*diakonos* a bisericii din Chencrea” (Romani 16:1-2). Spre deosebire de ce spun unii critici despre cuvântul *diakonos*, Pavel folosea de obicei cuvântul pentru slujitori creștini, inclusiv pentru sine însuși: Fivi era slujitoare a bisericii din Chencrea.⁴

Problema nu este că în Noul Testament n-ar exista femei care au slujit ca pastorițe – există. Problema pentru unii este că Pavel, ceilalți autori de epistole și autorul Faptelor apostolilor folosesc pentru slujitori alte denumiri decât cele cu care cei mai mulți dintre noi suntem familiarizați. Iar uneori acești autori nu folosesc *niciun* termen pentru cineva care este în mod clar un slujitor (de exemplu, Ștefan în Faptele apostolilor 6:1 și urm. și Ștefana în 1 Corinteni 16:15-18).

Mai mult, mulți creștini țin la ideea că femeile nu pot fi conducătoare de biserici. Motivul este o concepție greșită despre autoritate. ***Autoritatea pentru slujire nu este însă o autoritate asupra fraților de credință, ci o împuternicire și o înzestrare de la Dumnezeu pentru a lucra într-o anumită slujire.*** În slujirea creștină adevărată nu este vorba de a exercita autoritate asupra oamenilor, ci de a le sluji cu smerenie.

GÂNDURI DE ÎNCHEIERE

Biserica din Ierusalim pare să fi fost condusă de bărbați, și tot așa biserica din Antiohia Siriei. Așa că unii pot alege să urmeze acest „model”. Dar când ne mișcăm din Siria spre nord și spre vest, apar numele a tot mai multe slujitoare, mai ales în versete despre biserici din orașe macedonene și romane. Nu am nicio îndoială că Fivi, Priscila, Nimfa și femei ca ele au fost conducătoare influente în bisericile lor.

Într-un singur pasaj, Romani 16:1-16, Pavel pomenește zece femei, dintre care pe șapte le descrie într-un fel sau altul ca slujitoare: Fivi, Priscila, Maria, Iunia, Trifena, Trifosa și Persida. Aceste femei nu au fost numite pastorițe, după cum nici vreun bărbat din Noul Testament nu este numit pastor al unei biserici, dar cel puțin unele dintre ele și alte femei din Noul Testament au funcționat ca pastorițe; ele răspundeau de bunăstarea duhovnicească și trupească a membrilor bisericilor lor. ***Există, prin urmare, un temel biblic pentru bărbați și femei ca și conducători de biserici și pastori.***

Original: Marg Mowczko, „There are Women Pastors in the New Testament”, 9 mai 2021, <https://margmowczko.com/women-pastors-new-testament/> – tradus în limba germană cu amabila permisiune a autoarei.

Note

1. *Episkopoi* este tradus uneori cu „episcopi”. Dar în acest stadiu timpuriu al Bisericii, acești *episkopoi* din Efes nu pot să fi fost episcopi care să fi avut supravegherea asupra mai multor biserici dintr-un oraș sau dintr-un ținut.
2. Aceste slujbe sunt pomenite în 1 Timotei 3 și 5.
3. Pavel pomenește și că îl trimite pe Tihic la Efes (Efeseni 6:21; 2 Timotei 4:12).
4. Pavel era consecvent în felul în care folosea cuvântul *diakonos*. El folosea cuvântul de obicei pentru un împuternicit cu o însărcinare duhovnicească. Printre acești *diakonoi* se numără Pavel însuși (Romani 15:25; 1 Corinteni 3:5; Efeseni 3:7; Coloseni 1:23 etc.), Timotei (1 Timotei 4:6), Epafros (Coloseni 1:7), Tihic (Efeseni 6:21-22; Coloseni 4:7-9), Apolo (1 Corinteni 3:5), Fivi (Romani 16:1) și chiar Isus Hristos (Romani 15:8). *Diakonos* din Romani 13:4, deși nu este un slujitor

creștin, este și el un împuternicit al lui Dumnezeu, cu o misiune divină. Observați cum îi descrie Pavel pe apostolii mincinoși ca împuterniciți (*diakonoî*) ai Satanei, cu o însărcinare diavolească (2 Corinteni 11:13-15). Iar în Galateni 2:17, Pavel pune întrebarea retorică dacă Isus este un *diakonos*, adică un împuternicit, al păcatului. Acestea sunt toate aparițiile cuvântului *diakonos* în epistolele lui Pavel. ***Nici măcar o singură dată nu folosește el cuvântul pentru slujitori simpli sau obișnuiți (în sensul de oameni de corvoadă).***